

RODINA

5/2020

Nepoškvrnenej

Jezuliatko

Vystieraš svoje rúčky, hľadáš na nás,
navôkol šíri sa jas, tkvie na mnohých.
Nebo až k nohám zeme tvár skláňa,
postačí slamka z jasiel pre božský dych.

Lekárom srdc ty budeš, malý Kráľu,
netreba žiadnej zvláštnej opatery.
Pri tebe Matka bedlí, vzdáva chválu
Otcovi Bohu, ktorý je k nej štedrý.

Vyber si z darov zeme, Jezuliatko,
či nebojíš sa, že ti bude málo?
Si v clone lásky, s milujúcou Matkou,
s ľuďmi prostými sa ti dobre zdalo.

To svetlo tvoje králi zeme uzrú,
budeš im o ňom veľa ráz rozprávať.
Tak ako na oblohe zreli hviezdou,
po dnešok ľud sa bude k tebe schádzať.

Uzdrav nás, Kráľu, vyobjímaj sladko,
veď v rúčkach tvojich všetok chlad sa stráca.
Dnes držíš v rúčkach náš svet, Jezuliatko,
tešíš sa ľudu, ak sa k tebe vracia.

My posmelení tvojou dávnou prosbou,
aby sme medzi sebou jedno boli,
chceme sa nechať viesť odvekou hviezdou,
až k Betlehemu, k jasliam, cieľ si voliť.

sr. M. Jaroslava

Ilustrácia a fotografia na obálke: Miroslav Lechan

Vydáva:

Rodina Nepoškvrnenej

038 31 VRICKO 190

☎ 043/493 37 41

ICO 17 057 221

e-mail:

rodinaneposkvrnenej@gmail.com

Bankové spojenie:

Číslo účtu: 18539362/0200

IBAN: SK27 0200 0000

0000 1853 9362

Zodpovedný redaktor:

Sr. ThLic. M. Alžbeta Lukasová

Redakčná rada:

Sr. M. Alica, Sr. M. Jaroslava,

Sr. M. Norberta, Sr. M. Timotea

Ilustrácie: Miroslav Lechan

Jazyková úprava:

Mgr. Danka Kubičková

Vychádza 5-krát ročne

Ročník XXVIII.

Evidenčné číslo: EV 3173/09

Tlačiareň: P+M Turany

Čirkevné schválenie:

Rímskokatolícky

biskupský úrad

Banská Bystrica,

№. 400/01 z 26.3.2001

ISSN 1335-8030

Dátum vydania: december 2020

Rodina Nepoškvrnenej spracúva osobné údaje v súlade s platnou právnou úpravou. Princípy ochrany osobných údajov, podľa ktorých postupuje, ako aj kontakt na zodpovednú osobu, sa nachádzajú na www.gdpr.kbs.sk.

Ctení čitatelia časopisu Rodina Nepoškvrnenej, počnúc 10. marcom 2020 sa snáď všetky tohto ročné slávnosti a sviatky stali zvláštnymi práve tým, že nám nebolo umožnené sláviť ich normálne. Koronavírus nás všetkých prekvapil a možno aj nahneval. A určite obmedzil. Ak sa aj nejaké slávenie podarilo alebo ešte podarí, aj tak to nie je ono. Každé obmedzenie si človek uvedomuje ako útok na svoju slobodu. Zvlášť, ak niečo považujeme za samozrejmé.

Blížiac sa vianočné sviatky sú preto príležitosťou pozrieť sa na Božie dary z iného uhla pohľadu. Čo vnímam doteraz ako samozrejmé? Zdravie? Prácu? Oddych? Normálne vzťahy?... Tu je priestor vymenovať svoje samozrejmosti. A nie každému z nás možno príde na myseľ taká samozrejmosť, akou je vidieť, počuť, cítiť vôňu, dychať, rozhodovať sa v slobode...

(pokračovanie na nasledujúcej strane)

Obsah:

Duchovná kytica	2
Vianoce vo svetle Svätého písma	6
Ako prežiť Vianoce v situácii pandémie	9
Boh všetko riadi pre naše dobro	11
Úplné odpustky pre členov RN	15
Panna Mária – Rozväzovačka uzlov	18
Vianočné oplátky	21
Svedectvá a spomienky	22
Fatima stále aktuálna	25
Svedectvá z kríža	29
Ohlasy	30
Informácie	30
Osemsmerovka	32

V Evanjeliu podľa Jána nájdeme aj slová o slobode: „*Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní*“ (Jn 8, 36). A v Evanjeliu podľa Matúša čítame, ako sa Pánov anjel zjavil Jozefovi, ženíchovi Panny Márie, a povedal mu: „*...Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov*“ (Mt 1, 21). Ku všetkým vyššie spomenutým Božím darom treba spomenúť aj tento: dar života v slobode Božích detí. A tak všetky komplikácie, ktoré nám vírusová nákaza priniesla v tomto roku, sú zanedbateľné v porovnaní s Božím darom: „*Utrpenia tohto času nie sú hodny porovnávania s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť*“ (Rim 8, 18). Lebo „*aj samo stvorenie bude vyslobodené z otroctva skazy, aby malo účasť na slobode a sláve Božích detí*“ (Rim 8, 21). „*Túto slobodu nám vydobyl Kristus*“ (Gal 5, 1).

Nech nám radosť zo slávania príchodu Božieho Syna na svet nezatieni nijaká komplikácia – „*Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život*“ (Jn 3, 16). V tomto najväčšom dare Božej lásky – v Ježišovi – sme dostali nezaslúžený dar. Preto ho voláme Božia milosť. Nech nijaký Boží dar nie je pre nás samozrejmosťou. Preto chceme za všetko ďakovať – aj v čase tohtoročných Vianoc.

✘ *Ján Kuboš, spišský diecézny administrátor*

Duchovná kytica

pre Svätého Otca Františka a otcov biskupov

Členovia Rodiny Nepoškvrnenej zo Slovenska, Moravy a Čiech sa počas celého roka s láskou snažili podopierať svojimi modlitbami a obetami našich drahých duchovných pastierov. Aj tento rok zbierali svoje modlitby a obety pre Svätého Otca Františka a otcov biskupov k Vianociam. Do redakcie Rodiny Nepoškvrnenej

prichádza koncom roka mnoho listov, v ktorých nás členovia uisťujú o modlitbách za Vás, Svätý Otče. Mnohí členovia Rodiny Nepoškvrnenej sú chorí, starí či opustení, ale zato vytrvalí v láske prejavovanej obetami a modlitbami. Svoje celoživotné kríže nesú s láskou k Bohu a nepoškvrnenej Panne.

Duchovnú kyticu pre Svätého Otca a otcov biskupov pripravujú členovia každoročne od roku 1975, keď zakladateľka Rodiny Nepoškvrnenej, sestra Bernadeta Pánčiová, ležala v nemocnici. So svojimi spolupacientkami, na výzvu pápeža Pavla VI., uvili prvú duchovnú kyticu, ktorú poslali do Ríma, pretože zo Slovenska sa vtedy nedalo cestovať. V tomto odhodlaní zakladateľky pokračujeme i my každoročným príspevkom svojich modlitieb a obiet. Z týchto príspevkov vyberáme len malú čiastočku, aby sme Vám ich priblížili.

Pani Irena z Ostrovian za členky RN do duchovnej kytice napísala: „Vy, Svätý Otče, nesiete pre nás v tomto búrlivom čase šírenia koronavírusu veľmi ťažký kríž, a preto sa Vám chceme poďakovať a pomáhať Vám i našim otcom biskupom svoji-

mi modlitbami, ktoré sme zbierali po celý rok do duchovnej kytice. Posielame Vám i otcom biskupom duchovnú kyticu mnohých posvätných ružencov, svätých omší, svätých prijímaní a nepretržitý deviatnik k Božskému Srdcu Ježišovmu, ktorý sa modlia naše členky od vyhlásenia Roka kňazov. Manželský pár a jedna členka sa modlia ruženec k svätému Charbelovi, pustovníkovi z Libanonu. Dve členky sa denne modlia krížovú cestu za Svätého Otca. Chorí členovia Rodiny Nepoškvrnenej denne obeťujú za Vás svoje choroby a trápenia, ale aj radosti.“

Drahý Svätý Otec, otcovia biskupi, táto doba, kedy celý svet zasiahla pandémie koronavírusu, je pre nás iná ako tie predošlé. Núti nás zamyslieť sa nad sebou, nad dobrom, čo sme v našom živote urobili, ale aj neurobili. Mnohí ľudia zomierajú, mnohí sú ohrození a prežívajú strach, neistotu, a to nielen o seba, ale najmä o svojich blízkych. Kiežby táto doba pohla naše srdcia, aby sa celkom otvorili Pánovi a nepoškvrnenej Matke, aby načúvali ich hlas, a tak spoznali, ako konať. Naši členovia, Svätý Otče, obeťujú za Vás aj túto náročnú dobu pandémie, kedy boli nútení odovzdať Bohu aj to, že nemohli vždy prijať sviatosti a zúčastniť sa na svätej omši.

Pani Mária z Domova sociálnych služieb z Terian v liste napísala: „*Pobádate nás v časopise k tomu, aby sme i tento rok poslali duchovnú kyticu Svätému Otcovi a otcom biskupom k Vianociam. Čo ja môžem dať? Len svoju nemohúcnosť, slabosť a nevládnosť. Svoje modlitby a túžby po svätom prijímaní, ktoré sú obyčajne nesplnené – aspoň v lete jedenkrát do týždňa – v nedeľu.*“

Aj pani Genová obetovala za Svätého Otca a otcov biskupov svoje obavy z pandémie: „*Posielam pre Svätého Otca malý lupienok zo Záhoria do veľkej kytice. Každý deň ráno obetujem za Svätého Otca radosť ruženec a denne i korunku k Božiemu milosrdenstvu. V stredu vždy obetujem za Svätého Otca svätú omšu a Eucharistiú. V čase pandémie som obetovala i strach, úzkosť a osamelosť.*“

Milovaný Svätý Otec, členovia Rodiny Nepoškvrnenej sa radi modlia ruženec. Denne ho obetujú za Vás aj za otcov biskupov. Ruženec je ich mocnou zbraňou v boji proti zlu. Cez modlitbu ruženca spoznávajú cestu nášho Pána, držia sa pritom za ruku nepoškvrnenej Kráľovnej. Kráčajúc po stopách Kráľovnej posvätného ruženca na-

chádzajú vo svojich srdciach pokoj, lásku a úľavu pre dušu. V tomto roku sa už dvakrát zapojili do modlitby Novény k Panne Márii z Pompejí za odvrátenie a ukončenie epidémie. Naši členovia sa nielen modlia ruženec za našich drahých pastierov, ale sú i širitel'mi ruženca vo svojom okolí – v mestách, na dedinkách, v domovoch sociálnych služieb a rôznych kresťanských spoločenstvách. Veria, že tí, ktorí sa modlia a šíria ruženec, budú zachránení.

Za členov Rodiny Nepoškvrnenej z Tepličky nad Váhom nám napísala pani Františka: „*Všemohúci, večný Bože, ďakujeme ti za Svätého Otca Františka, správcu tvojej vinice. Z príležitosti Vianoc mu chceme zablahoželať darčekom, malou kytičkou vďaka. Do nej sú zavinuté drobné kvietky lásky. Sú to naše denné modlitby posvätných ruženecov, všetky zdravotné, telesné a duševné utrpenia, starosti a obavy tejto doby, ale aj naša nádej a radosť. Svätý Otec, ste pre nás vzorom a učíte nás odpovedať na lásku láskou, podávať ruku našim bratom a sestrám k zmiereniu a deliť sa s nimi o strechu, chlieb i srdce, ako to zažívame počas Vianoc v betlehemskej jaskyni. Nech Vás malý Ježiš žehná a vedie po celej Vašej*

*krížovej ceste až k víťazstvu a Pan-
na Mária nech Vás stále drží za ru-
ku a zaodieva svojím plášťom sta-
rostlivej Matky s plným náručím
darov Ducha Svätého. To všetko
Vám aj našim otcom biskupom vy-
prosujeme.“*

Do kytice pre Vás prispievajú aj členovia z Čiech aj Moravy. Pod vedením Bohumily Vystrčilovej už dlhé roky prispievajú svojimi duchovnými darmi. Tento rok poslali pre Svätého Otca 42 834 obetovných dní. Havlíčkoví zo Záhliníc nám napísali: *„Prispievame modlitbami – každý deň posvätný ruženec, choroba, utrpenie a bolesti, že sa vytráca viera u syna a dvoch vnukov. To chceme obetovať.“*

Drahí naši pastieri svätej Cirkvi! Obilné pole je plné kláskov. Keď dozrejú, ženci zberajú z neho úrodu. Naše životy sú tými obilnými kláskami na poli, ošľahané vetrom, dažďom, dozrievajúce na slnkom zohriatom poli života. Tým slnkom je náš Boh, Ježiš Kristus. Kráčame spolu s ním, vedúc sa za ruku s nepoškvrnenou Matkou, našou patrónkou. Nech ovocie nášho života pomáha i Vám, ktorí sa nachádzate uprostred nás, vo víre života, a my sme zase často sami a zabudnutí. A predsa dozrieva úroda nášho života v obil-

ných klasoch, ktoré musia byť rozomleté, aby sa mohli stať múkou na chlieb, ktorý sa láme a rozdáva. To je náš kríž a utrpenie, ktoré chceme prijať a obetovať za iných, tak ako nás to učila naša zakladateľka, sestra Bernadeta. Ďakujeme vám, Svätý Otec, otcovia biskupi, za Vašu službu a obeť, ktorú prinášate pre Cirkev. Občerstvite sa pohárom čerstvej vody z prameňa našich obiet a modlitieb.

O tom nám napísala aj jedna z mnohých členiek, pani Alžbeta. *„V roku 2020 sa 48 členov Rodiny Nepoškvrnenej zaviazalo modliť sa za Svätého Otca Františka a otcov biskupov. K tomu pridávame sväté omše, pôsty, utrpenia duševné i telesné, ktoré máme nadelené v hojnej miere. Ako dar prinášame 17 520 posvätných ružencov pomodlených za Vás, ktoré ako veríme, podporujú Váš pontifikát, ktorý je postavený na modlitbách malých, chorých, starých, a takí sme aj my. Svätý Otče, ďakujeme Vám, že si nás zastávate, bránite naše životy, ktoré i v starobe majú svoju cenu. Pomáhajte ľudstvu rozlíšiť a spoznať, čo je správne a potrebné v danej chvíli, a že Boh, modlitba a obeť sú v našom živote na prvom mieste.“*

Na záver prijmite ešte jedno blaženie členky Rodiny Nepoškrvnenej z Piešťan. „*Drahý náš Svätý Otec, s láskou Vás a otcov biskupov pozdravujeme. Vám sú Vianoce zvlášť blízke, pretože neustále upriamujete našu pozornosť na chudobu betlehemskej maštale, na tých, ktorí ju zvlášť zosobňujú – na chudobných sveta. Nech Vás, drahý Svätý Otec, malé Jezuliatko žehná a bohato odmení. Naše členky prispievajú do duchovnej kytice s veľkou láskou.*“

Svätý Otec, naši členovia, ktorí sa tak radi modlia za Vás aj otcov biskupov, prosia o Vaše apoštolské požehnanie. Nech chudobné Dieťa

z jasiel' Vám odovzdá bozk pokoja a lásky, prežiarí Vaše srdce lúčmi svojej prítomnosti, pretože sa z lásky narodilo na túto zem. Nech odovzdanosť jeho Matky, Nepoškrvnenej, je pre Vás posilou na ceste plnej úskalí. Aj ona kráčala touto cestou k svojmu a nášmu Bohu a dnes Vás ukryva do tône svojho plášťa, pod ktorým skrýva pred nečasom a nepohodou vyvolených.

Požehnané Vianoce v prítomnosti malého Jezuliatka a jeho nepoškrvnenej Matky Vám za všetkých želá a vyprosuje

*sr. M. Alica Marta Marienková,
štatutárna zástupkyňa
Rodiny Nepoškrvnenej*

Vianoce vo svetle Svätého písma

Iba dvaja evanjelisti, Matúš a Lukáš, uvádzajú okolnosti narodenia Božieho Syna. Ústrednou postavou vianočných textov je Ježiš Kristus. Ak si prečítame prvé dve kapitoly Matúšovho a Lukášovho evanjelia, zbadáme, že u Matúša sú napísané z perspektívy Jozefa, manžela Márie, zatiaľ čo v Lukášovi je to z pohľadu Márie, Jozefovej manželky.

Matúš uvádza štyri Jozefove sny (porov. Mt 1, 20; 2, 13.19.22), čím

Jozef pripomína starozákonnú postavu Jozefa Egyptského. Vraciame sa teda do obdobia patriarchov, ktorým je venovaná prvá kniha Biblie – Genezis. Ako na začiatku rodokmeňa v Matúšovom evanjeliu stojí patriarcha Abrahám, na konci je to „patriarcha“ Jozef. Môžeme vidieť istú podobnosť medzi týmito dvoma postavami. Abrahám je známy svojou vernosťou a poslušnosťou voči Bohu. Poslúcha Boží hlas

a odchádza z rodnej krajiny do krajiny Kanaán (porov. Gn 12). Poslušne plní Boží príkaz, aby obetoval svojho syna Izáka (porov. Gn 22). Podobným spôsobom je vyobrazená Jozefova poslušnosť Božím príkazom. Poslušne plní Božiu vôľu a prijíma Máriu, svoju manželku, a jej dieťa. Berie malého Ježiša a jeho matku a odchádza do Egypta, aby sa odtiaľ po istom čase poslušne vrátil do Svätej zeme. Putovanie novozákonného Jozefa pripomína starozákonné putovanie patriarchov Abraháma, Izáka, Jakuba a Jozefa, ktorí taktiež zišli do Egypta, aby sa napokon vrátili a usadili v zasnúbenej krajine. Jozef je napokon označený ako spravodlivý muž, čo je vlastnosť, ktorú udeľuje Kniha Genézis patriarchovi Abrahámovi (porov. Gn 15, 6). Z úst kazateľov sa na sviatok svätého Jozefa s obľubou pripomína skutočnosť, že evanjelisti nám nezachytili žiadnu vetu, slovo,

ktoré povedal. Do popredia tak má vystúpiť jeho poslušnosť Božiemu slovu. Nech je jeho život príkladom aj pre nás.

Matúš sprevádza Ježišovo narodenie až piatimi biblickými citáciami. Keďže v čase Ježiša Krista Nový zákon ešte nejestvoval, výraz „Písmo“ sa vzťahuje na tie knihy, ktoré dnes označujeme ako Starý zákon. Starozákonné texty boli aj pre prvé kresťanské spoločenstvá normou, Božím slovom, ktoré sa naplnilo v osobe Krista. Preto jeho citovanie slúži na potvrdenie pravdivosti novozákonných udalostí. Biblická citácia zároveň potvrdzuje, že spomenuté udalosti sa dejú v zhode s Božím zámerom. Matúš sa vyznačuje výbornou znalosťou Písma, o ktorú by sme sa mali usilovať aj my. Koncentrácia až piatich starozákonných citácií na takom krátkom úseku rozprávania o Ježišovom narodení a detstve nie je náhodná. Citácie sú potvrdením, že Boh je verný svojim prisľúbeniam, ktoré sa naplňajú práve teraz v osobe Ježiša Krista.

V Lukášovom evanjeliu sú udalosti narodenia Božieho Syna vyrozprávané z pohľadu Márie, Ježišovej matky. Boh prostredníctvom anjela komunikuje s Máriou a zjavuje jej

zázračné počatie a narodenie Syna. Mária aktívne vystupuje pri návšteve príbuznej Alžbety, ako aj pri obeťovaní v chráme. Evanjelista na adresu Márie dvakrát pripomína: „*Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich*“ (porov. Lk 2, 19.51). Božia matka sa stáva vzorom veriaceho človeka, ktorý je vnímavý na zázračné Božie konanie, snaží sa porozumieť jeho zmyslu a preniesť ho do vlastného života.

Výraznou charakteristikou Lukášovho evanjelia je radosť. Tá je prítomná v mnohých udalostiach spojených s narodením Božieho Syna. Pri zvestovaní Jána Krstiteľa anjel hovorí Zachariášovi: „*Budeš sa radovať a plesat' a jeho narodenie poteší mnohých*“ (Lk 1, 15). Alžbeta a jej dieťa sú plné radosti pri Máriinej návšteve (porov. Lk 1, 44). Susedia a príbuzní sa radujú spolu s Alžbetou a Zachariášom pri Jánovom narodení (porov. Lk 1, 58). Pri zvestovaní anjel hovorí Márii „*cháire*“, tzn. „*raduj sa*“ (slovenský preklad uvádza „*Zdravas*“). Slová Máriinho a Zachariášovho, ale aj Simeonovho chválospevu sú plné radosti. Anjel ohlasuje pastierom narodenie Mesiáša týmito slovami: „*Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom*“ (Lk 2, 10).

Lukáš nám chce vianočnými rozprávami pripomenúť, že znakom skutočného prijatia Ježiša je radosť. Stať sa učeníkom Krista má napĺňať veriaceho radosťou z povolania z Božej strany. Ide o úprimnú a prirodzenú radosť, nie predstieranú alebo násilnú. Nech nám vianočné sviatky pomôžu opäť objaviť túto čistú radosť, ktorou nás Boh chce obdarovať vo svojom milovanom Synovi.

V Matúšovom a Lukášovom rozprávaní o Ježišovom narodení zohrávajú dôležitú úlohu anjeli. Anjel dáva Jozefovi vo sne pokyny. Lukáš spomína anjela Gabriela pri Jánovom a Ježišovom zvestovaní a anjeli zvestujú pastierom Spasiteľovo narodenie. Prítomnosť anjelov vyzdvihuje dôležitosť významu udalosti a dáva najavo, že tu koná Boh.

Na záver tohto článku mám jednu prosbu. Zoberte si do rúk Sväté písmo. Skúste si sústredene prečítať rozprávania o Ježišovom narodení a detstve, ako ich zapísali Matúš a Lukáš v prvých dvoch kapitolách svojich evanjeliových spisov. Potom si pravdivo dajte odpoveď na nasledujúcu otázku: „*S ktorými reakciami a postojmi spomedzi tých, čo sa spomínajú v súvislosti s prvými Vianocami, sa chcem v živote stotožniť?*“

František Trstenský

Ako prežiť Vianoce v situácii pandémie

Dostal som zložitú úlohu – spolu s vami sa zamyslieť nad nastávajúcimi vianočnými sviatkami, ktoré budú iné, na aké sme boli doteraz zvyknutí. Nielen Vianoce, ale celý tento rok je poznačený pandemiou, neistotou a obavou, ako sa to všetko skočí, a či sa to vôbec niekedy skončí alebo aspoň zmierni. Je veľmi bolestivé dennodenne vnímať počty nakazených, hospitalizovaných a zosnulých. Pokiaľ sa nás to osobne netýka, či už samotná choroba alebo ochorenie blízkej a známej osoby, alebo dokonca jej strata, tak to nechávame plynúť akosi pomedzi nás a nechceme si to pripustiť. Ale keď sa tomu nevyhneme a zakúsime chorobu na sebe alebo drahej osobe, človek už začína úplne inak myslieť a pozerat' na tento svet. Prehodnocuje svoje priority, hodnoty a vzťahy. Hovorím to nielen ako klišé, ale sám som prešiel stredne závažným priebehom ochorenia covid-19 a môžem aj takto vydávať svedectvo, že bez Božieho požehnania, ochrany Nepoškvrnenej Panny Márie a množstva aj vašich

modlitieb a obiet by som to omnoho ťažšie prekonal. Aj mňa choroba nielen zoslabila, ale hlavne izolovala od iných. Určite si to vedia živo predstaviť tí, ktorí sami prešli izolovaním od iných a hlavne od svojich najdrahších.

Ale vráťme sa k nášmu zmysleniu o Vianociach. „Vianočné sviatky vie človek najlepšie precítiť a prežiť iba vo svetle Veľkej noci – veľkonočného víťazstva Ježiša Krista,“ toto je úžasná myšlienka emeritného pápeža Benedikta XVI.. O to je to aktuálnejšie práve v tomto roku 2020, kedy už aj Veľká noc bola poznačená prvou vlnou pandémie a nemohli sme sláviť veľkonočné tajomstvo tak ako po minulé roky. Ide o to, že iba najdobrotivejší Boh vie použiť fyzické zlo (bolesť, utrpenie, koronavírus a v konečnom dôsledku aj smrť človeka) na to, aby nás uchránil pred ešte väčším zlom, alebo na to, aby nás pripravil na prijatie ešte väčšieho dobra. Práve tento čas pandémie nás učí aj cez najväčšie kresťanské sviatky – veľkonočné a vianočné – tomu, čo je to najpod-

statnejšie v živote našej viery ako aj v osobnom živote. Práve určitá izolácia a obmedzenosť chce v tomto čase upriamiť našu myseľ na to najdôležitejšie – prejsť od povrchnosti k podstate a hlbšie si uvedomiť a prežiť tri Božské čnosti: vieru, nádej a lásku.

Vianoce, sviatky narodenia Božieho Syna Ježiša Krista, majú zmysel jedine v spojení s láskou. Nestačí len veriť v Boha, ale musíme ho aj milovať. Diabol tiež verí a vie, že Boh existuje, ale nie je schopný milovať. Boh prišiel na svet, aby si človek našiel cestu k Bohu. Boh stvoril človeka pre seba. Svätý Augustín pravdivo hovorí: „*Nespokojné je moje srdce, Bože, kým nespočinie v tebe.*“ Božie narodenie nám pripomína, aby sme sa vrátili k pravej láske. Jedine z Boha sa dá načerpať láska, ktorá je trpezlivá, dobrotivá, ktorá nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé. Jedine z Boha sa dá načerpať láska, ktorá sa neteší z nepravosti, ale raduje sa z pravdy, ktorá všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa a všetko vydrží (porov. 1 Kor 13, 4-7). Vianoce nám pripomínajú, že Boh, ktorý je Láska, nikdy nezanikne. Proroctvá prestanú, jazyky zaniknú, poznanie pominie,

ale nie Boh. Aj počas Vianoc poznávame pravú lásku – Boha len čiasťočne. Teraz sme ako deti, ale raz sa máme stať dospelými. Boh si praje, aby sme si uvedomili, čo spôsobuje hriech, pozýva nás, aby sme zanechali každý hriech a osvojili si život lásky. Prosme o pravú lásku. Vyprosujeme si všetci bez rozdielu od Dieťaťa Ježiša lásku. Kto cíti, že mu chýba láska, nech si pýta, nech prosí od Ježiša lásku a nech sa nebojí rozdávať viac lásky. Boh tým, ktorí sú štedrý, praje ich láske, požehnáva ich a dáva mieru natrasenú, pretekajúcu. Svet od nás právom čaká lásku. Neopätovať lásku je veľký nevďak. Keď prišiel Boh na svet, ľudia nemali pre neho miesto. Preto Panna Mária porodila Božieho Syna v maštaľke a uložila ho do jasiel. Myslíme si, že máme dostatok lásky k Bohu, k blíznym, k sebe?

Aj táto súčasná pandemická situácia nám práve cez tieto vianočné sviatky pomáha prehodnotiť našu lásku k Bohu, k blížnym a k sebe. *K Bohu* – naučiť sa bez reptania prijať svoj každodenný kríž a nie byť ho v spojení s Kristom pod mocnou ochranou Nepoškvrnenej Panny Márie – našej nebeskej Matky. Veď stále platí, čo už vedeli zo svojej skúsenosti aj naši predkovia, že Boh síce dopustí, ale neopustí! *K blížnym* – naučiť sa pozeráť na iných očami Ježiša – očami lásky. A nielen pozeráť, ale hlavne konať konkrétne skutky lásky, skutky telesného a duchovného milosrdenstva, zvlášť v tejto ťažkej dobe. *K sebe* – naučiť sa bojovať a odstraňovať zo svojho života pýchu, sebeckosť a egoizmus, a vyprosovať si pre seba a iných väčšiu pokoru, pokoj a trpezlivosť.

Preto prajem členom Rodiny Nepoškvrnenej, všetkým čitateľom, ako aj celej Kongregácii Milosrdných sestier svätého Vincenta – Satmárok počas týchto nastávajúcich vianočných sviatkov – sviatkov Božieho narodenia, pravú lásku, veľa vzájomnej lásky, silu vytrvať v láske, mať nádej, že s Láskou – s Ježišom a s jeho Nepoškvrenou Matkou, Pannou Máriou, dokážeme všetko – aj prekonať koronavírus. Zvlášť myslíme v láske aj na našich najdrahších: deti, rodičov, chorých a tých, ktorí sa s láskou o nich starajú a ošetrujú ich, a modlime sa aj za našich zomierajúcich.

Milostiplné, pokojné a požehnané vianočné sviatky a nový rok 2020 vám z najúprimnejšieho srdca praje
duchovný otec Jozef Schwarz

Boh všetko riadi pre naše dobro

Prežívame obdobie pandémie, ktoré nás viac vtiahlo do samoty, do ústrania, do prerušenia kontaktov zvonku, prerušenia návštev svojich blízkych. Mnohé plány, misie či rôzne akcie zostali neuskutočnené. Blížia sa Vianoce a pri tejto príležitosti sme oslovili otca Michala Zamkovského, ľudového misionára, ktorého viacerí z vás poznáte, a položili sme mu zopár otázok k tejto téme.

Otec Michal, ako ste vy osobne prežili tento čas pandémie?

Rok 2020 bol pre mňa skutočne výnimočným časom. Mal prebehnúť tak ako predošlé roky. Mali sme naplánované misie vo farnostiach, duchovné cvičenia a ďalšie programy. Situácia sa však zmenila a v marci sme museli predčasne ukončiť misie vo farnosti Košice – Nad jazerom a postupne som odvolával ďalšie plánované programy. Do toho však u mňa zasiahli aj zdravotné problémy, a tak som v priebehu pol roka absolvoval štyri operácie oka, pretože sa mi odlupovala sietnica. Bol to teda dosť náročný čas bolesti, samoty i bezradnosti, keď som mal niekedy problém pomodliť sa ruženec. Pomohlo mi to však viac chápať vás, chorých, ktorí často znášate bolesti cez dlhé noci. Pán však stál pri mne a pomáhal mi zvlášť cez piesne chvál a cez počúvanie duchovných programov, na ktoré som predtým mal málo času. Neviem, ako by vyzeral u mňa tento rok, keby nebola v ňom karanténa a nútené voľno. Pán Boh to však vie, a vedel to už dopredu, preto mu ďakujem, že všetko riadi pre naše dobro.

Mnohé kostoly sa zatvorili, sväté omše mohli byť sledované len cez televíziu a sviatosti sme mohli

prijímať len obmedzene... Môžeme aj v tomto nájsť niečo dobré?

Možno to vyznie trochu provokačne, ale príliš sme si zvykli, že Pán Boh je len v kostole a stretávať ho môžeme len cez sviatosti. Pre nás, katolíkov, je chrám (a sviatosti) najbezpečnejšie miesto, kde sa môžeme s Bohom stretávať. Ale je mnoho ľudí, ktorí nemôžu ísť do chrámu a mnoho ľudí, ktorí nechodia do chrámov z rôznych dôvodov. Tak sme sa im cez tento čas mohli priblížiť, mohli sme svedčiť, že celá zem je Božím chrámom a tiež, že v každej rodine je prítomný Boh. Mohli sme si počas nútej karantény viac uvedomiť, že pravá obeta sa odohráva v našom srdci, kde skrze Krista máme prinášať Bohu svoje telá – teda seba samých – ako živú, bohumilú obeť (porov. Rim 12, 2). A mnohí to aj vo svojom utrpení robíte.

Predsa však aj v tomto čase pandémie (okrem dvoch – troch mesiacov) boli možnosti zúčastniť sa na svätej omši (bola platná aj cez média), prípadne vyspovedať sa a prijať živého Pána v Eucharistii. Bojím sa, že niektorí veriaci, aj keď už bola možnosť prísť do kostola, zostali akoby zaseknutí v strachu či ľahostajnosti. Verím, že časom sa to upraví.

Ľudia v tomto období trpia opustenosťou a samotou vo svojich domovoch. Ako môžu túto samotu použiť k duchovnému rastu?

Samota patrí do nášho života a môže byť pre nás požehnaním. Sám milujem samotu a vyhľadávam ju, ale viem, že nie som sám a opustený. Opustenosť je zlá a ťažká. To vtedy, keď nemám komu zavolať, za kým zájsť, s niekým sa porozprávať. Potrebujeme vynútenú samotu v živote premieňať na samotu voľby. To značí, že ja sa rozhodujem, že ani v samote nebudem sám, nebudem sa uzatvárať do seba a žiť nejakým svetobôľom. Mnohým vám pomáhajú katolícke média – Rádio Lumen či TV Lux, však?

„Ako sa máš?“ spýtal som sa telefonicky Anny zo spoločenstva, keď bola sama, v karanténe. „No, prvé dva

dni boli ťažké, ale potom som si stanovila pevný program dňa: modlitbu, odpočinok, prácu... – a tak to už išlo dobre.“ To poznám z vlastnej skúsenosti – stanoviť si pevný program dňa a dodržiavať ho. A táto samota s Bohom naozaj blaží.

Mnohé rodiny prežívajú strach a beznádej. Ako sa môžu navzájom povzbudiť vo viere?

Pre mnohé rodiny je tento čas pandémie naozaj ťažký, a to nie len pre izoláciu. Je tu veľa neistoty, čo sa týka zdravia, budúcnosti, financií a podobne. Prichádza záplava informácií, správ, ktoré nepotešia, ale pridávajú napätie. Nemusíme všetko počúvať a prijímať s plnou dôverou. Potrebujeme denne prijímať predovšetkým tú dobrú zvesť evanjelia. Potrebujeme počuť, že Pán Boh nás miluje a neopustí. On dáva milosť potrebnú v každej dobe. Často si však rodiny samé nepomôžu, potrebujú tiež pomoc zvonka. Je potešením počuť, koľko pekných iniciatív pomoci prichádza aj cez túto pandémiu. Sám sa snažím v týchto dňoch nielen za ľudí modliť, ale aj zatelefonovať či navštíviť ich. Ako veľmi tu pomáha „kresťanské spoločenstvo“, kde sa navzájom informujeme cez SMS o potrebe modlitby.

Viacerí členovia Rodiny Nepoškrvnenej sa zapojili do spoločnej 30-dňovej pobožnosti k svätému Michalovi, ktorú sme v našej redakcii práve tento rok vydali knižne. Má význam modliť sa túto pobožnosť v čase pandémie?

„Veriaci kresťan nikdy nie je sám,“ napísal pápež Benedikt XVI. A tak aj vy, z Rodiny Nepoškrvnenej, nie ste sami, tvoríte jedno veľké spoločenstvo, prepojené vierou a modlitbou. Keď sa modlíme za iných a s inými, táto modlitba má veľkú silu a preráža nebesá. A je tu aj veľký pomocník a bojovník svätý Michal, ktorý stojí po našej strane a privoláva nám: „Kto ako Boh?“ Potrebujeme si to viac pripomínať v tejto zložitej dobe: Kto ako Boh? Kto nám pomôže, ak nie Boh? Kto nás zachráni, ak nie Boh? Jemu sláva a vláda naveky!

Tento rok sme prežívali ako Rok Božieho Slova? Čo by sme si mali odniesť z tohto roku do našich životov?

V poslednej dobe pri desiatku ruženca: *Ježiš, ktorý ohlasoval Božie kráľovstvo a vyzýval ľud na pokánie*, si s radosťou uvedomujem, akú moc má Božie slovo. Ježiš svojím slovom vyhánal diabla, Ježiš svojím slovom uzdravoval, Ježiš svo-

jím slovom kriesil mŕtvych, Ježiš svojím slovom odpúšťal hriechy, Ježiš svojím slovom utíšil búrku na mori, Ježiš svojím slovom premieňa chlieb na svoje telo a víno na svoju krv, Ježiš svojím slovom nám dáva život, život večný. Jeho slovo má moc, uverme tomu!

Prežívame adventné obdobie, kedy sa pripravujeme na oslavu narodenia Božieho Syna, Ježiša. Čo urobiť preto, aby sme sa na Vianoce čo najlepšie pripravili?

Dúfam, že počas adventu sa budeme môcť navštevovať a stretávať, lebo práve cez „požehnané stretnutia“ môžeme rásť vo viere. „Odkiaľ mám to šťastie, že matka môjho Pána prichádza ku mne?“ zvolala Alžbeta a dodáva: „Blahoslavená si, lebo si uverila, že sa splní, čo ti povedal Pán“ (porov. Lk 1, 43-45). Alžbeta rozpoznáva Boha, ktorý prichádza k nej v takom skromnom znaku, v lone mladučkej príbuznej. Pamätáme si, že Nazaret nerozpoznal Boha v Ježišovi, ktorý vyrástol uprostred nich. Nerozpoznali čas Božieho navštívenia podobne, ako ho nerozpoznal neskôr Jeruzalem, nad ktorým Ježiš zaplakal. Advent, to je pre mňa znovu čas rozpoznávať Boha, ktorý prichádza ku mne ako *mocné slovo*

a živý chlieb každý deň pri svätej omši, ale tiež pri každom stretnutí s druhým človekom. Advent – to je čas vrúcnejšej modlitby a pozornosti, aby som rozpoznával Pánove navštívenia, lebo ony mi prinášajú radosť.

Máte nejakú konkrétnu spomienku na Vianoce, ktoré vás najviac oslovili?

Každé Vianoce majú svoje čaro, lebo nesú v sebe tajomstvo Božej lásky a pokory. Vianoce sa nás dotýkali v detstve, kde sme ešte vedeli žasnúť a nechať sa obdarovať. Mal som to šťastie, že aj v dobe komunizmu sme doma slávnili Vianoce ako tajomstvo narodenia Pána a často sme cez Vianoce prichýlili nejakých *pocestných*. Stále mám v srdci, a zvlášť počas Vianoc, ra-

dosť z obdarovania. Nepamätám si veľmi na darčeky, ale nesiem v sebe z detstva tajomstvo, ktoré presahuje môj rozum. A vlastne iba tajomstvo poteší – povedal ktosi múdry.

Čím by ste chceli povzbudiť čitateľov Rodiny Nepoškvrnenej v tomto čase Vianoc?

Boh sám nás prichádza povzbudiť a znovu nám pripomína cez anjela: „Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“ Vyprosujem vám teda radosť v Pánovi, radosť všetkým a každému zvlášť. Potešme sa v Pánovi, tešme sa jeden z druhého, lebo nie je to samozrejmé, že môžeme tieto Vianoce sláviť spoločne.

Za rozhovor ďakuje sr. M. Norberta

Úplné odpustky pre členov RN

Dekrétom, ktorý vydala Apoštolská penitenciária v Ríme 22. novembra 2018, sa udeľujú úplné odpustky, ktoré môžu získať len členovia Rodiny Nepoškvrnenej v niektorých osobitných dňoch. V predchádzajúcich čísloch nášho časopisu sme si priblížili už skoro všetky z týchto dní: Svetový deň chorých – 11. február, každoročné stretnutie členov, výročný deň založenia – 18. máj, výročný deň kánonického schválenia – 8. jún, slávnosť Sedembolestnej Panny Márie – 15. september a slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie – 8. december. Dnes by sme chceli uvažovať o ďalšej príležitosti k získaniu úplných odpustkov.

13. deň každého mesiaca

Príležitosti k získaniu úplných odpustkov pre členov Rodiny Nepoškrvnenej, o ktorých sme doteraz uvažovali, sú úzko spojené s týmto duchovným spoločenstvom. Ale prečo máme takéto privilégium aj 13. deň každého mesiaca? Ako to súvisí s Rodinou Nepoškrvnenej?

„Modlite sa ruženec! Prinášajte obety za hriešnikov! Pokánie, pokánie, pokánie!“ Tieto výzvy Panny Márie nám možno znejú akosi prísne, ale sú to láskavé slová našej nebeskej Matky, ktorými sa obrátila nielen na tri deti vo Fatime. Ako dobrá Matka ich adresuje všetkým svojim deťom, lebo ich miluje a chce ich priviesť k svojmu Synovi.

Sestre Bernadete Pánčiovej, zakladateľke Rodiny Nepoškrvnenej, boli tieto výzvy veľmi blízke. Vedela pre ich napĺňanie nadchnúť aj iných, a tak už od začiatku spája členov denná modlitba posvätného ruženca a úsilie v spojení s Pánom Ježišom niesť svoj osobný kríž. Týmto svojim úsilím sa Rodina Nepoškrvnenej snaží uvádzať do praxe fatimské poslanstvo a v roku 2008 bola začlenené do Svetového apoštolátu Fatimy (SAF).

Čo je Svetový apoštolát Fatimy? Je to medzinárodné modlitbové združenie veriacich, ktoré po celom svete rozširuje fatimské poslanstvo Panny Márie. Je odpoveďou na opakovanú výzvu Panny Márie, vyslovenú vo Fatime v mesiacoch máj až október 1917 trom deťom: Lucii, Františkovi a Hyacinte. SAF bol zriadený dekrétom Pápežskej rady pre laikov 7. októbra 2005, v deň spomienky Ružencovej Panny Márie. Medzinárodný sekretariát SAF má svoje sídlo priamo vo Fatime.

Otec biskup Tomáš Galis, ktorý má v rámci KBS na starosti aj apoštolát Fatimy, práve Rodine Nepoškrvnenej počas slávnostnej sv. omše 13. decembra 2017 v kaplnke Milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok vo Vrúcku odovzdal zástavu SAV, ktorú dostalo Slovensko. Pri tejto príležitosti odovzdal RN aj ďalší vzácny dar – relikvie sv. Františka a Hyacinty Marto.

Pripomeňme si, že Panna Mária sa zjavovala trom fatimským deťom – Hyacinte, Františkovi a Lucii, od mája do októbra v roku 1917, a to vždy 13. deň v mesiaci. A tu nachádzame odpoveď na otázku, prečo môžu členovia RN získať úplné odpustky práve 13. deň v mesiaci. Netýka sa to iba mesiacov od mája do

Častejšie môžeme opakovať modlitbu, ktorú sa Cirkev modlí v deň spomienky Panny Márie Fatimskej: *Dobrotivý Bože, ty si Rodičku svojho Syna ustanovil aj za našu Matku; daj, prosíme, aby sme zotrvali v pokání a na modlitbách za spásu sveta*

októbra, ale Apoštolská penitenciária toto privilegium rozšírila na každý mesiac v roku.

Fatima je miesto, z ktorého sa Mária prihovára aj dnešnému svetu. Jej slová vyjadrujú žiadosť, prosbu aj prísľub.

Mária žiada: Prichádzajte ku mne. Odvráťte svoje srdce od hriechu a konajte pokánie. Modlite sa! Modlite sa predovšetkým ruženec! Modlite sa a prinášajte obety za obrátenie hriešnikov!

Mária prosí: Po každom desiatku ruženca sa modlite slovami: „*Ó, Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa a prived' do neba všetky duše, najmä tie, ktoré najviac potrebujú tvoje milosrdenstvo.*“

Mária sľubuje: Moje Nepoškvrnené srdce zvíťazí!

a mohli čoraz viac a účinnejšie zveľaďovať Kristovo kráľovstvo.

V dekréte Apoštolskej penitenciárie, ktorý ustanovuje úplné odpustky pre členov RN, sa píše: „Týmto spôsobom (možnosťou získať úplné odpustky) budú členovia daného spoločenstva bezpochyby povzbudení načerpať nové milosti a stále oddanejšie naplňovať cieľ Rodiny Nepoškvrnenej.“ Využívajme toto privilegium.

Nech sú naše srdcia naplnené vdakou za každý prejav Božieho milosrdenstva, za ustanovenie sviatosti zmierenia, za každé sviatostné rozhrešenie, ktorým nám Boh v tejto sviatosti odpustil naše hriechy, ale aj za každú možnosť získať úplné odpustky pre seba alebo pre duše v očistci.

Spracovala sr. M. Alžbeta

Panna Mária – Rozväzovačka uzlov (8. časť)

V predošlom článku o Panne Márii Rozväzovačke uzlov sme čerpali z prednášok pátra Eliasa Vellu, ktoré mal pre účastníkov seminára v Tatranskej Lomnici. Hovorili sme o tom, že je veľmi veľa rodinných uzlov a o rôznych spôsoboch útokov zlého ducha, ktoré sú zamerané na rodinu.

V tejto prednáške o Panne Márii – Rozväzovačke uzlov, si povieme o Márii, ktorá nám pomáha modliť sa, rozlišovať, odovzdať sa do Božej vôle, čakať na Boha. Budeme hovoriť o najväčšom uzle v živote človeka, o hriechu.

Mária mi pomáha, aby som konal v súlade s pravdou, ona mi pomáha, aby som rozviazal uzol, aby som sa nezlomil pod problémom. A toto znamená Mária, ktorá rozväzuje uzly. Pôjdeme ešte ďalej, konkrétnejšie. V mojom živote mi Mária pomáha modliť sa. Nejde len o to ako vyslovovať modlitby. Môžem sa modliť ruženec tak, že sa modlím ruženec, alebo tak, že vyslovujem modlitbu. Môžem sa modliť ruženec len preto, že túto modlitbu vyslovím, pretože je to nádherná pobožnosť. Ale pritom nenačúvam Bohu. A Mária mi nepomáha, pretože nie som otvorený tomu, čo mi Boh práve v tejto chvíli hovorí.

Mária mi pomáha modliť sa. A nielen to, Mária mi pomáha rozlišovať. Mnohí vo svojom živote

nerozlišujú. Mnohí si položia otázku: „Je to pre mňa výhodné alebo nie?“ A ja si vyberiem to, čo je pre mňa výhodné, ale nie v súlade s pravdou. Predstavte si, že šoférujem a mám pred sebou dve cesty. Nevyberiem si tú, ktorá je pre mňa výhodnejšia, ale vyberiem si tú cestu, ktorá ma zavedie do cieľa, ktorý som si vybral. Pretože tá výhodnosť je len pre určité obdobie. Potom sa to skončí a ja zistím, že v živote nemám žiadne smerovanie, žiaden cieľ. Musím rozlišovať. „Môj Pane, čo chceš, aby som vykonal? Verím, že ma miluješ. Verím, že chceš pre mňa to najlepšie. Verím, že to, čo mi chceš povedať, je pre moje vlastné dobro. Môže byť, že ja to práve v tejto chvíli nevidím, ale verím ti. Dôverujem ti. Viem, že ma nezra-

díš. “ Tak rozlišujem, čo odo mňa Boh chce.

Prosíme Máriu, aby nám pomohla odovzdať sa. Odovzdať sa do Božej vôle. Ak sa neodovzdám, tak môj život bude veľmi mizerný. Budem žiť v hneve, budem žiť vždy v akomsi smútku. A či to uznám, alebo nie, realita je tu. Ak neprijmem túto realitu, budem nahnevaným človekom, a to nikam nevedie. Nie je vždy jednoduché odovzdať sa, pretože niekedy sa veci zdajú rozdielne od toho, čo chcem ja. Ale to je Boží plán. A Boh tvorí plán, ktorý je pre mňa vhodný. Chcel som dieťa, a nemám ho. Chcem špecifickú prácu, a nemám ju. Chcem sa vydať, a nemôžem sa vydať. Je tak veľa plánov, ktoré si nevyberiem zo svojej slobodnej vôle. Ja sa musím len odovzdať do Božej vôle. Ale odovzdanie sa,

to neznamená len tolerovať niečo. „*No, dobre, keď už teda nič iné nemôžem urobiť, tak sa ti odovzdám.*“ To nie je toto. Ale verím tomu, že aj keď s týmto nesúhlasím, tak je to pre mňa to najlepšie. A potom mi Mária pomáha nielen odovzdať sa, ale aj žiť Božiu vôľu. Častokrát to môže byť veľmi ťažké. Je to testovanie, tréning, ktorý mi Boh dáva. Nie preto, že by bol voči mne krutý, ale je to otázka toho, že ma uvádza do väčšej zrelosti.

Mária ma učí čakať na Boha. Boží čas nie je mojím časom. My nechápeme, prečo je Boh taký pomalý, ako sa my na to z ľudského hľadiska pozeráme. Keď bola Mária v požehnanom stave, Jozef bol rozrušený, zmätený. Vedel, že Mária nebola v požehnanom stave s ním. A na druhej strane nechápal, ako to Mária mohla urobiť. On jej predsa dôveroval. A napriek tomu nemohol poprieť to, čo vidí. A Mária čakala na Boha. „*Môj Bože, prečo nezasiahneš? Prečo nechávaš mňa a Jozefa v takom čase trápenia a smútku?*“ Prečo Boh nechal Máriu, aby hľadala Ježiša tri dni? Prečo nezasiahol? Prečo jej nedal obraz chrámu, aby si aspoň náznakom myslela, že je tam? Mária musela čakať na Boha. Častokrát to musí-

me robiť aj my. Na čo čakáš, Pane? A v tomto spočíva Máriina pomoc – rozviazať uzol nášho života. Bez nej sme často unavení a znechutení.

Jeden z najväčších uzlov v mojom živote je hriech, pretože hriech zo mňa robí otroka. Hriech mi berie akúkoľvek slobodu. My všetci sme hriešnici, lebo všetci bojujeme so svojimi slabosťami. Často sa rozhodneme a urobíme pevné predsavzatie už viac nezhréšiť. Ale potom skončíme tak, že znova a znova padneme. A keď padneme, to je oblasť zlého ducha. Zlý duch sa nás snaží znechutiť. Chce ti nahovoriť, že je zbytočné vynakladať akékoľvek úsilie, aby si sa dostal dopredu. Vidíš jednu udalosť za druhou a nedodrжал si žiadne zo svojich predsavzatí. Často chodíš na svätú spoveď, ale znova upadneš do toho istého hriechu. To je uzol, ktorý nemôže byť rozviazaný. Toto je to, o čom sa nás snaží diabol presvedčiť.

A tu prichádza Mária, Nepoškrvnená, ktorá nikdy nezhréšila. Ona je útočisko hriešnikov. Ona je tá, ktorá ma vedie k Ježišovi, aby som prosil o odpustenie, a aby mi bolo odpustené. Predstavte si Petra, po tom ako zradil Ježiša v jeho slabosti, strachu, neistote. On ho za-

prel. „*Nepoznám toho človeka*“ (Mt 26, 72). Peter oplakáva svoj hriech. Predstavte si Petra ako ide vyznať svoj hriech Márii. Bolo to veľmi pekne zobrazené vo filme *Umučenie Krista* od Mela Gibsona. Nie je to logické, že keď ublížim synovi, pôjdem za matkou. Ale tu máme niečo iné. Tu máme Máriu, ktorá rozväzuje uzol. Mária nie je nahnevaná na hriešnika, ale vedie tohto hriešnika znova k Ježišovi. Povzbudzuje ho, aby neupadal na duchu. Uvedomme si to, že znechutenie je jedna z hracích kariet diabla, ktoré drží v rukách. On robí všetko, čo je v jeho moci, aby ťa zastavil, aby si prestal kráčať za Ježišom. Mária je žena odvahy nielen preto, že ona sama je tou odvážnou ženou, ale preto, že je tá, ktorá vkladá odvalu do každého jedného z nás. Ona mi pomáha vstať z hriechu a ísť znova za Ježišom. To znamená, Mária, útočisko hriešnikov. My všetci sme hriešnici. Takže my máme byť s Máriou najmä vo chvíľach, keď sme smutní z toho, že sme to nezvládli.

Chod' za ňou v tejto chvíli. Ona je tá, ktorá ti dokáže rozviazať tento uzol v tvojom živote. O to viac, ak tento hriech sa stáva závislosťou – hriech alkoholu, hriech pornogra-

fie, hriech hazardných hier, hriech cudzoložstva. To sú hriechy, ktoré často človek opakuje, a preto sa stávajú závislosťou, až sa dostaneš do bodu, keď si povieš: „*Ale toto som ja. Ja sa nedokážem zmeniť.*“ Ale toto nie je pravda. My sa môžeme zmeniť! Ale môžeme sa zmeniť len s Božou mocou. Môžeme sa zmeniť iba mocou Ducha Svätého.

A je to Mária, ktorá ma vedie k Ježišovi, aby ma Ježiš potom mohol priviesť k Duchu. Keď sa zaoberám hriechom, tak sa zaoberám tým najväčším uzlom v mojom živote. Tak ďakujme Ježišovi, že nám dal svoju Matku ako pomoc.

Z prednášok P. Eliasa Vellu spracovala sr. M. Jaroslava (Pokračovanie v budúcom čísle)

Vianočné oplátky

Vianoce – vôňa ihličia, škorice, medu, vanilky, ale hlavne radosť z príchodu malého Ježiška na svet. Súčasťou našich sviatkov sú rôzne tradície, v každom regióne iné, ale máme aj jednu spoločnú – na stole nesmú chýbať vianočné oplátky.

Keď naša dcéra zostala kvôli rizikovému tehotenstvu doma, videla u susedy robiť vianočné oplátky. Tak sa jej to zapáčilo, že to začala skúšať aj ona. Najskôr mala stroj na pečenie oplátok požičaný, potom si kúpila vlastný a už s tým pečením neprestala. Zo začiatku piekla iba pre príbuzných, známych a susedov. Postupne sa po okolí rozšírilo, že pečie dobré oplátky, a tak si ich k sviatkom objednávali stále ďalší a ďalší ľudia.

Najhoršie je to tesne pred sviatkami. Prídu takí, čo sa pozabudli, ale aj takí, čo boli maškrtní, a na vianočný stôl im oplátok nezostalo. Našťastie vždy je nejaký balíček či dva v rezerve, a keď už nie je, delíme aj zo svojich. Istý náš známy príde vždy asi tri dni pred sviatkami robiť revíziu kotla na ústredné kúrenie, a to len preto, aby si zobral oplátky až takto neskoro, pretože by ich skôr tiež pojedli.

Susedka ich zasa potrebuje už koncom novembra, aby mohla poslať balík s oplátkami deťom do Anglicka. Vždy má strach, či prídu na miesto určenia v poriadku. Ba neraz sme sa zasmiali, keď nám rozprávala, ako ich horlivo a opatrne balili, a potom so strachom pre-

vážali lietadlom. Aká úžasná bola spoločná radosť pri slávení Vianoc, ktoré prežívali v kruhu svojich detí v ďalekej cudzine!

Ja sa najviac teším počas modlitby deviatnika *Svätá rodina hľadá prístrešie*. Prečo? Sú medzi nami aj chorí, ktorí čakajú na spoločné stretnutie, na naše modlitby... a som rada, že ich práve v tom čase môžem potešiť aj vianočnými oplátkami.

Tak sa stretávame každý rok. Vždy sa tešíme, že sa opäť vidíme a veríme, že to nie je naposledy. Aj malý balíček vianočných oplátok sa môže stať prejavom našej lásky, ktorá je odrazom nekonečnej lásky Boha ku každému z nás.

Dana

Svedectvá a spomienky na sestru M. Bernadetu

„Bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne...“ čítame v Matúšovom evanjeliu (Mt 25, 36). Sestra M. Bernadeta sa aj počas totality snažila navštevovať chorých. Písala im listy, povzbudzovala ich, aj napriek riziku organizovala pre nich duchovné obnovy a duchovné cvičenia... Rada by sa bola ujala aj väzňov, ale o tom mohla v tých časoch iba snívať. Po zmene politickej situácie sa jej neraz naskytla príležitosť dostať sa aj za brány našich väznic – osobne alebo prostredníctvom listov či balíčkov. Jej návštevy a listy mnohým väzňom pomohli uznať svoju vinu, ľutovať svoje prečiny, neraz i zločiny, a konať pokánie. V tých začiatkoch ešte vo väzniciach nepôsobili väzenskí duchovní, a tak môžeme povedať, že v istom slova zmysle tam pastoračnú službu vykonávala ona. Na každú návštevu bolo potrebné vopred vybaviť súhlas vedenia väznice, dohodnúť termín i program. Sestrička Bernadeta vždy vybavila povolenie aj pre kňaza, aby väzni, ktorí mohli a chceli, mali možnosť

vyspovedať sa a počas svätej omše prijať Eucharistiú. Často ju na týchto cestách sprevádzal jej rodný brat – kňaz Bernard, páter Jozef Hanzély, verbista, obaja v päťdesiatych rokoch sami strávili istý čas vo väzniciach, neraz to bol otec biskup Dominik Tóth, párkrát otec biskup František Tondra, ale aj iní rehoľní či diecézni kňazi.

Jedinečné sviatky lásky

Všetci ľudia, bez ohľadu na viero-
vyznanie či národnú kultúru,
majú radi Vianoce. V živote každé-
ho z nás sa vianočné obdobie spája
so zvláštnou atmosférou. Je to čas,
keď sa viac ako inokedy snažíme
konať dobré skutky a obdarúvame
sa aspoň malými darčekom. Tým, čo
nás stále povzbudzuje konať čo naj-
viac dobra a podľa možnosti dať aj
nejaký darček, je príchod Božieho
Syna, Ježiša Krista, na túto zem. On
je Láska, on je ten najväčší dar.

V súvislosti s Vianocami by som
sa rád podelil so svojou spomien-
kou na vianočné obdobie pred
dvadsiatich rokov. Bol to asi druhý
rok môjho pôsobenia vo farnosti
Turčianske Teplice, kde som spolu
s ďalšími spolubratmi prišiel z Poľ-
ska. Vtedy som spoznal sestričky
satmárky. Jedného dňa ma jedna
z nich oslovila: „Páter Juraj, ne-
chceli by ste vykonať veľmi vzác-
ny skutok lásky?“ Prekvapene som
sa opýtal: „A v čom by to malo spo-

čívať?“ Odpoveď znela: „Neboli by
ste ochotný navštíviť so *slovenskou
Matkou Terezou* väzňov v Ilave,
v jednej z najťažších väzníc?“ Náš
rozhovor pokračoval: „A kto je to
tá *slovenská Matka Tereza*?“ „Vy to
neviete?“ – teraz bola prekvapená
zase sestrička – „to je naša milova-
ná sestrička Bernadeta z Vrúcka,
ktorá najmä v období vianočných
a veľkonočných sviatkov spolu
s pátrom Hanzélym, ktorý pôsobí
ako duchovný otec u sestier vyku-
piteliek vo Vrúcku, navštevuje slo-
venské väznice. Je to pre ňu vzác-
na príležitosť uskutočňovať slová
z Matúšovho evanjelia: *Bol som vo
väzení a prišli ste ku mne*, a tým
prejavovať lásku voči tým, ktorí sú
odsúdení na dlhé roky, prípadne aj
na doživotie.“

Za takýchto okolností som spo-
znal sestričku Bernadetu. Pochopil
som, že vo svojom apoštolskom
pôsobení, sústredenom hlavne na
chorých a trpiacich, nezabúda ani
na väzňov. Obdarúva ich predov-
šetkým láskou a žičlivosťou, mod-

litbou, ale aj takými darčekom ako sú ruženec, obrázok či náboženská literatúra.

V rámci mojich neskorších dvojročných návštev týchto zariadení sa niekoľko väzňov pripravovalo na prvé sv. prijímanie. Boli aj takí, ktorí vo väznici prijali krst alebo sviatosť birmovania. Väzňom, ktorých sestrička povzbudzovala k modlitbe svätého ruženca, opakovala, že aj oni sa môžu stať svätými, a to aj vo väzení!

Vrátim sa teraz k mojej prvej ceste do Ilavy. Pýtal som sa, čo by som mohol ja osobne obetovať, darovať všetkým väzňom. Odpoveď bola: „Budete vysluhovať sviatosť zmierenia pre tých, ktorí ju budú chcieť prijať, a potom budete slúžiť svätú omšu, ktorú obetujete za nich.“

Priblížil sa deň, v ktorom sme mali uskutočniť náš vianočný plán. Nepamätám si presne, ktorý deň

v týždni to bol, ale veľmi dobre si pamätám, že to bolo začiatkom januára, ešte vo vianočnom období. Bola dosť tuhá zima. Riadne mrzlo a snežilo. Dohodli sme sa, že sestričku Bernadetu budem čakať v Turčianskych Tepliaciach ráno o šiestej pred

naším domom. Čakal som na auto, ktorým sme mali ísť do Ilavy, ale to neprichádzalo. Začal som sa modliť ruženec. Ani po hodine môjho čakania a modlitby nikto neprišiel. Bolo už osem a cesta pred naším domom bola stále prázdna. Až o pol deviatej sa nečakane zjavilo auto so sestričkou Bernadetou. Moja prvá otázka samozrejme znela: „Sestrička, čo sa stalo?“ A ona mi celkom pokojne dala nasledovnú odpoveď: „Páterko, na ceste do Turčianskych Teplíc, medzi Moškovcom a Jazernicou, sme dostali šmyk a naše auto sa v okamihu našlo v priekope hore kolesami. Bolo potrebné zohnať pomoc (mobily sme vtedy nemali), a tak sa náš príchod oneskoril.“ Hneď som jej skočil do reči: „A vám sa nič nestalo? A čo s našou plánovanou návštevou väznice?“ „Nie, nič sa nám nesta-

lo,“ pokojne odpovedala sestra Bernadeta, „iba sme prežili trochu strachu.“ „A čo s našou plánovanou návštevou väznice?“ opýtal som sa znova. „Samozrejme, že ideme,“ znela sestričkina odpoveď. A potom pridala: „Asi nám chcel „niekto“ prekaziť uskutočnenie nášho plánu. Avšak to sa mu nepodarí!“

Cesta do Ilavy nám vďaka modlitbe svätého ruženca ubehla veľmi rýchlo. V miestnosti upravenej na kaplnku bola zhromaždená dosť veľká skupina väzňov, ktorí netrpezlivo čakali na stretnutie so sestričkou Bernadetou a na svätú omšu. Po svätej omši a príhovore

sestričky, ktorý bol plný lásky, nasledovalo rozdanie malých darčiek. Celý ten čas bolo cítiť krásnu vianočnú atmosféru, napriek tomu, že sme sa nachádzali vo väznici.

Neviem, či po toľkých rokoch sú ešte v Ilave väzni, ktorí si pamätajú na *slovenskú Matku Terezu*. Pred piatimi rokmi si Pán Boh povolal k sebe túto ich veľkú priateľku. Dúfam, že sestrička Bernadeta aj teraz na nich pamätá a prihovára sa nich u Pána Boha a aj takýmto *novým* spôsobom pomáha všetkým väzňom prežívať jedinečné sviatky lásky, akými sú Vianoce.

Páter Juraj Bernaciak SCJ

Fatima stále aktuálna

Už krátko po Dušičkách sa v obchodoch aj na uliciach začínajú objavovať vianočné ozdoby a postupne v nákupných centrách počuť aj vianočné piesne. Keď sa dni krátia, príroda sa pripravuje na zimný spánok, vtedy si dnešný uponáhľaný človek spomína na dni svojej mladosti. Radostne sme vstávali na rorátne sväté omše, na nakreslený vianočný stromček sme večer kreslili ozdoby, ktoré vyjadrovali naše dobré skutky, a počítali

sme, koľkokrát sa ešte vyspíme, kým príde Ježiško.

Táto každoročne sa opakujúca atmosféra čarovných a neopakovateľných adventných dní nás v našich rodinách pripravila na prežívanie radostných a požehnaných sviatkov Ježišovho narodenia. Je celkom pochopiteľné, že všetko sme konali s vedomím, že kresťanstvo je náboženstvo lásky, radosti, pokoja a konania dobrých skutkov. Veď Boh je Láska, Radosť aj

Pokoj. Slávením Kristovho príchodu medzi nás slávime príchod lásky, radosti a pokoja na tento svet.

Svätá Cirkev nás učí, že Mária – Božia Matka, je i našou Matkou! Evanjelista Ján pod krížom na Golgote počul Ježišove slová: „Hľa, tvoja matka!“ a prevzal poverenie byť Máriiným synom. Loretánske litánie už od 16. storočia ospevujú Máriinu veľkosť a vznešenosť. Európa zažila jej mimoriadnu ochranu pred hroziacim nebezpečenstvom.

Patrí sa teda, aby sme zvlášť cez tohtoročné obdobie Adventu a Vianoc – aj počas núdzového stavu spôsobeného koronavírusom – uvažovali, čo pre nás znamená, že Mária je i našou starostlivou Matkou, ktorá nás neopúšťa, ale sa za nás stále prihovára. Počas našich spoločných rodinných pobožností nás môžu sprevádzať aj tajomstvá radostného ruženca:

1. Ktorého si, Panna, z Ducha Svätého počala

Mária sa stala Ježišovou mamou od jeho počatia a je pre nás nepredstaviteľným tajomstvom, s akou láskavosťou a múdrosťou sa starala o svoje dieťaťko – o jeho telesný i duševný vývin až do dospelosti. Vedela, že Ježiš je Boží Syn a ona

– Milostiplná – dostala všetky dary pre túto jedinečnú úlohu.

A tejto Božej Matke môžeme zveriť výchovu našich detí! Ona je i našou Matkou. Dokážeme si predstaviť lepšieho vychovávateľa? Pozvime ju do našich rodín – nečakajme ani chvíľu. Spoločnou modlitbou ruženca, ako jej verné deti, privolávame Božiu pomoc a svetlo na príhovor Panny Márie.

2. Ktorého si, Panna, pri návšteve Alžbety v živote nosila

Mária nosí pod srdcom Ježiša – a ako to zasahuje do jej života i konania! Nepočíta veľkosť obety a ponáhľa sa pomáhať svojej staršej príbuznej Alžbete, ktorá tiež čaká dieťa (bude sa volať Ján). Jej príchod bol plný svetla. Alžbeta ju radostne víta. Mária prináša s Ježišom lásku, pokoj, milosrdenstvo; svojím Magnifikat nadšene chváli Pána, ktorý „*povýšil ponížených*.“ Je to pieseň neochvejnej viery a nádeje, ako pripomína pápež František.

Toto je hlavné posolstvo príchodu Márie k Alžbete. Mária, naša Matka, túži, aby sme si ako jej milované deti z toho brali príklad. Veď Magnifikat patrí predovšetkým tým, ktorí v očiach sveta nemajú cenu – či pre chudobu, hendikep alebo neužitočnosť. Áno, aj pokoreným

všetkými prejavmi moci, utrpeniami každého druhu. Je veľkou nádejou aj pre tvoje tmavé chvíle. Preto: Ak sa cítiš ubitý, ak si chorý, ak hľadáš prácu, ak nepatríš k smotánke... Nie, neľnúkaj, ale spievaj Magnifikat, lebo Boh sám rozpráši tvojich nepriateľov, on chce v tebe vykonať veľké veci! Spievaj ho aj vtedy, ak si urobil niečo dobré alebo ak sa tvoje dieťa obrátilo na dobrú cestu, či ak si zvíťazil nad rakovinou. Príďaj si do neho slová: „*Ujal sa môjho manžela, rodiny, farnosti či firmy...*“ Magnifikat je totiž aj tvoja pieseň.

3. Ktorého si, Panna, v Betleheme porodila

Betlehem, maštal, jasle – čo pre nás dnes ešte znamenajú? Krásnu pastiersku idylku? A predsa, toto je miesto, kde prišiel na túto zem Boh, Stvoriteľ sveta. Nepochopiteľné tajomstvo. Mária s Jozefom prijímajú túto podivnú Božiu logiku s pokorou. Nikde sa nedočítame o nervozite či nadávaní na tých, čo im neposkytli prístrešie. A ako odmeňuje Boh ich vernosť? Prichádzajú anjeli s jasavým spevom, lebo celé nebo sa teší z príchodu Vykupiteľa sveta, a nechýbajú ani tí najbiednejší z vtedajšej spoločnosti – zabudnutí pastieri.

Aj my zažívame niekedy nepochopiteľné a ťažké situácie. Boh chcel, aby Mária, naša Matka, nám dala príklad pokory a prijímania Božej vôle. Pán pozná odpoveď na každé „prečo?“ – veď bez jeho vedomia sa nám ani vlas na hlave neskríví. Dajme ruku na srdce – koľkokrát sme sa presvedčili, že Boh dokonca i veci v našich očiach zlé, premení a použije na dobro.

Chystáme sa na prežívanie sviatkov. Koľkokrát sme si hovorili: „Čo by som mohol kúpiť? Čo by som mohol ešte mať? Musím ísť do obchodov ešte toto či ono nakúpiť.“ – Povedzme to inak: „Čo môžem darovať druhým? Čo môžeme urobiť, aby sme boli ako Ježiš, ktorý dal seba samého a práve preto sa narodil v tých jasličkách?“ Radosť rozdávaním rastie!

4. Ktorého si, Panna, so svätým Jozefom v chráme obetovala

Mária s Jozefom prichádzajú do chrámu, aby podľa Zákona obetovali dieťa Ježiša Pánovi. Prekvapilo ich, že starec Simeon a dokonca i prorokyňa Anna Božím riadením spoznali, že to dieťa nie je ako ostatné deti, ktoré tam rodičia prinášali. Svojím chválospevom na príchod Vykupiteľa vzbudzujú pozornosť ľudí v chráme – Ježiš, Mária a Jozef

sa stávajú stredom pozornosti. No všetci počujú i tajuplné slová Simeona o budúcom utrpení jeho Matky.

Po obrade obetovania svätá rodina v tichosti odchádza z chrámu. Vieme, že „Mária zachovávala všetky tieto udalosti vo svojom srdci...“ Nebola vystrašená ťažkou predpoveďou. Svoj život mala zakotvený v Bohu, ktorý nás miluje a pozná našu budúcnosť.

Mária, Matka naša, nauč nás vytrvalej modlitbe, aby sme hľadali Boha a pozvali ho do nášho života. Skutočný život nám hovorí, že sa stretávame s problémami – no Boh je väčší než všetky problémy, ktoré nás môžu postretnúť, a my pri ich riešení nie sme sami.

5. Ktorého si, Panna, so svätým Jozefom v chráme našla

Svätá rodina odchádza na sviatky do Jeruzalema spolu s mnohými pútnikmi. Po niekoľkých dňoch slávnosti, pri spiatocnej ceste, Mária s Jozefom zistili, že Ježiš nie je v sprievode. Vracajú sa naspäť do Jeruzalema a prežijú tri dni úzkostlivého hľadania, kým ho našli v chráme pri rozhovore so zákonníkmi.

Pozrime sa na udalosť očami chlapca, ktorý sa pýtal mamy: „*Prečo Boh dovolil, aby Mária, Ježišova matka, musela zažiť tie tri dni*

bolestnej straty svojho syna? “ A mama chlapcovi vysvetľuje: „*Dobrotivý Boh nám dal Máriu za Matku a Ježiš je preto našim bratom! Panna Mária miluje rovnako všetky svoje deti – i každého z nás. A táto udalosť v Jeruzaleme sa stala aj preto, aby sme si uvedomili, akú bolesť zažíva naša Matka Mária, keď sa ktokoľvek z nás stratí, vzdiali sa od Boha, dá sa na zlé cesty, ktoré vedú do večnej záhuby.*“

K tomuto je ťažko niečo dodať. Urobme všetko preto, aby Mária nemusela plakať nad naším životom a dokonca ronit krvavé slzy, ako tomu bolo v africkej Rwande v Kibehu. Tam Panna Mária so smútkom predpovedala ťažké časy, ak ľudia nebudú robiť pokánie. Varovanie Matky neprijali a bola to katastrofa pre celý národ. Rovnako ťažké následky prinieslo i neprijatie

fatimského posolstva Panny Márie. Mária s nami počíta. Áno, Mária počíta s tebou, so mnou, s naším srdcom, s našou vierou. Ak jej odpo vieme na to, o čo prosila vo Fatime, naozaj veľké, úžasné veci sa budú diať vo svete, v Cirkvi, v Európe...

Milí priatelia, adventný a vianočný čas je pozvaním prakticky a konkrétne prežívať svoju vieru. Zrelý kresťan uvažuje o tajomstve spásy vo svetle viery. Radujme sa a buďme vdáční, že patríme do svätej Katolíckej cirkvi, ktorá nám slá-

vením sviatkov približuje dejiny spásy a sprevádza nás na ceste do blaženej večnosti.

Nezabudnime, že pravá úcta k Panne Márii, k Matke Božej, k našej Matke a Patrónke nášho národa, nás vedie vždy k jej Synovi, Ježišovi Kristovi. Preto ak sa modlíme ruženec, spievame litánie alebo iné mariánske modlitby, vždy sa bližšie spájame s Bohom. Ísť cestou Márie je ísť cestou k Bohu, nikdy nie od neho.

Ladislav Štefanec

Svedectvá z kríža

V máji v roku 2002 mi po ťažkej chorobe zomrel manžel a ja som zostala sama.

Prišiel Štedrý deň. Všetko som navarila a išla som na cintorín zapáliť sviečku na manželovom hrobe a pomodliť sa. Bolo mi veľmi smutno. Cestou na cintorín som si aj poplakala.

Po návrate domov mi začal zvonit' telefón. Sestra aj švagriná ma prosili, aby som prišla k nim, ale ja som nechcela ísť nikde. Zdalo sa mi, že nikde nepatrím. Všetci majú svoje rodiny a ja by som sa medzi ľuďmi cítila viacej sama.

Na stôl som prestrela o jeden tanier viac. Všetko bolo vyzdobené, jedlo pripravené, sviečky svietili... Na stôl, k tanieru, kde bolo prázdne miesto, som postavila obraz Pána Ježiša, Panny Márie a sv. Jozefa, ktorý mi darovala sestra Bernadeta Pánčiová.

Keď som pozrela do očí Pána Ježiša na obraze, jeho pohľad bol naplnený láskou... V tej chvíli som vo svojom srdci zažila skutočnosť, že je tu so mnou. V duchu som si vpravala, že takto, vo vedomí jeho prítomnosti, chcem prežívať každé Vianoce.

Anna Jurčáková

Ohlasy

Ľudské srdce sa naplní radosťou a dušu poteší aj taká „veľká maličkosť“, ako je napríklad nečakaná vzácna návšteva alebo nejaká príjemná udalosť aj v priebehu všedných dní. Vtedy akoby prichádzal sám Pán a pohliadzal nás svojou prítomnosťou, ba hovoril nám: „Nebojte sa, len verte!“ Jedným z takýchto vzácných dní v tejto neľahkej situácii bol pre mňa aj deň, keď nám došla zásielka kníh *Veľkosť svätého Michala, archanjela*. Vďaka všetkým, ktorí sa podieľali na jej vydaní. Nech nás všetkých žehná Pán, sprevádza Milostiplná a ochraňuje sv. Michal, archanjel.

Čitateľka Anna

Aj keď sme sa tohto roku nemohli stretnúť osobne, tak, ako sme sa doteraz stretávali na stretnutí členov RN, duchovne sa so všetkými spájam denne o 15. hodine pri poklone krížu a modlitbe sa celú RN. Nech nás Božia ruka chráni od každého zla a nech Nepoškvrená nad nami drží svoj materinský plášť.

Irena

Som veľmi rada, že v posledných číslach časopisu Rodina Nepoškvrnenej sú články o Panne Márii, Rozväzovačke uzlov. Oslovili ma a posilnili moju vieru. Vďaka vám za to.

Soňa

Informácie

- ☼ Ďakujeme vám, že ste sa aj v tomto roku zapojili do modlitieb a obetí za našich drahých duchovných pastierov. Mnohí z vás prispeli do duchovnej kytice pre Svätého Otca Františka a otcov biskupov k Vianociam. Povzbudzujeme k tejto službe pre svätú Cirkev najmä našich nových členov, aby sa aj oni v roku 2021 do duchovnej kytice zapojili. Duchovnú kyticu k Vianociam 2020 sme zaslali Svätému Otcovi do Ríma. List si môžete prečítať v tomto čísle časopisu.
- ☼ K tohtoročným Vianociam 2020 sme pre vás pripravili darček: 5 svätých omší, ktoré sme dali odslúžiť za živých členov Rodiny Nepoškvrnenej. Veľká a neoceniteľná vďaka vám, ktorí sa za nás modlíte

a prinášate obety, vďaka aj za váš apoštolát. Obzvlášť ďakujeme všetkým, ktorí sa v tomto roku zapojili do modlitby Novény k Panne Márii z Pompejí za odvrátenie a ukončenie epidémie. Vieme, že k tejto modlitbe sa pripojili mnohí z vás. Nech vám to dobrotivý Boh odmení svojou láskou a požehnaním pre vás i vaše rodiny.

- ✿ Je doba epidémie, v ktorej sú naše osobné stretávania obmedzené. Aj napriek tomu si môžeme nájsť spôsob, ako sa vzájomne potešiť: listom, telefonicky, e-mailom, SMS správou. Nezabúdajme poslúžiť blízkej osobe a v nastávajúcom roku 2021 byť o niečo lepšími k ľuďom okolo nás. Pamätajte na seba navzájom na 29. Svetový deň chorých, ktorý si pripomenieme v deň spomienky Panny Márie Lurdskej – 11. februára.
- ✿ Ak si chcete objednať, prípadne doobjednať naše publikácie, naďalej vám ponúkame:

Stolový kalendár na rok 2021

V kalendári pripravenom z príležitosti schválenia RN si nájdete fotografie z činnosti RN spolu s myšlienkami Svätého Otca Františka.

Veľkosť svätého Michala, archanjela

Kniha ponúka mesačnú pobožnosť k svätému Michalovi, archanjelovi, v ťažkých situáciách. Nájdete v nej tematicky rozdelené myšlienky o veľkosti sv. Michala na každý deň spolu s modlitbami.

Novéna k Panne Márii z Pompejí

V neodmietnuteľnej novéne sa dozviete niečo o Pompejoch, Pompejskej novéne a apoštolovi ruženca – Bartolomejovi Longovi. Môžete si ju objednať spolu s *obrázkom*, na ktorom sa značí úmysel novény a počet pomodlených ružencov.

Zlatá kniha fatimská

Obsahuje tajomstvá rozjímavého radostného, bolestného a slávnostného ruženca a ruženca svetla, ktoré dotvárajú ilustrácie. Zlatú knihu vám ponúkame v slovenskom, českom alebo maďarskom jazyku.

Duchovná obnova

Vychádza šesťkrát do roka s témami na prehĺbenie duchovného života.

Všetky publikácie si môžete objednať na našej adrese.

Osemsmerovka

Po vyškrtaní všetkých slov zvyšných 36 písmen tvorí tajničku:
 „Narodil sa Boh, Spasiteľ sveta, v jasličkách spinká nebeské dieťa.
 Vianočná chvíľka je...“

BOH OTEC, BOŽIA MATKA, BOŽÍ SYN, CITARA, DIEŤA, DOBRO, ESEJE, ESTÉTI, GLÓRIA, GRÁCIA, GRAND, HONOR, HOSANA, CHORÁL, CHLIEB, CHRÁMY, JASLE, JOZEF, KÁNON, KOLOR, KYRIE, LÁSKA, LOTOS, MISÁL, OBETA, OSLAVA BOHA, PALLA, PANNA MÁRIA, PÁTER, PESTÚN, PIESNE, REKTOR, POKORA, POŽEHNANIE, RADOSŤ, SKOBA, SLAMA, SVÄTÁ NOC, SPASITEĽ, TICHÁ NOC, TROCHA, ÚSMEV, VIERA, ZÁKON, ZVÄZOK, ZVYKY, ŽIARA.

CH	J	P	O	K	O	R	A	P	Y	V	Í	Ž	CH	B	D	M	L'
A	E	O	A	S	H	A	K	T	A	M	A	I	Ž	O	B	I	V
I	R	N	Z	O	Ť	Ā	P	R	E	L	Ā	A	B	Ž	R	S	O
R	T	E	S	E	P	Ā	A	O	A	B	L	R	K	Í	B	Ā	S
Ā	A	A	I	E	F	T	R	O	Ž	Z	O	A	CH	S	H	L	L
M	N	D	S	V	I	A	N	O	C	E	V	Z	V	Y	K	Y	A
A	A	T	O	C	K	P	I	O	T	Č	H	Ā	L	N	D	O	V
N	Ú	L	R	S	V	Y	N	C	N	K	T	N	Z	N	R	E	A
N	S	Ā	E	O	Ť	Ā	R	E	Ā	Ā	E	K	A	O	S	S	B
A	M	S	A	S	CH	E	S	I	N	R	K	R	N	N	K	E	O
P	E	K	L	I	T	A	V	O	E	L	G	O	O	O	I	J	H
Ā	V	A	T	Ā	S	É	C	E	T	O	H	O	B	L	K	E	A
K	M	S	P	A	S	I	T	E	L'	O	E	A	CH	S	O	Ā	T
A	I	R	Ó	L	G	R	E	I	T	E	L	S	A	J	Ā	K	Z

Osemsmerovku pripravila Eleonóra Argalášová.

Správne vylúštenie tajničky nám pošlite písomne na adresu redakcie najneskôr do **15. januára 2021**.

Tajnička osemsmerovky z čísla 4/2020 znie: „Náručie Panny Márie je vždy otvorené na naše prijatie.“ Výhercovia sú: **Mikuláš Tóth** zo Sečoviec, **Mária Kubíková** z Belej pri Varíne a **Matúš Janeta** z Oravskej Lesnej. Výhercom srdečne blahoželáme a posielame peknú knihu.

„Zotrvať v tichu pred jasličkami:
toto je pozvanie k Vianociam. Vyhrad' si trochu
času, choď k jasličkám a zotrvaj v tichu.
A budeš cítiť a vidieť prekvapenie.“

Pápež František

Prajeme Vám,
aby sa vo Vašich srdciach
narodil malý Ježiš – Kráľ pokoja.
Nech sa v jeho rukách Váš život
stáva znamením nádeje pre svet
a nech Vás jeho svätá Matka, Panna Mária,
vedie a chráni od každého zla.

Milostiplné Vianoce
a požehnaný nový rok 2021
Vám v modlitbách vyprosuje

redakcia Rodiny Nepoškvrnenej

*„Každé Vianoce majú svoje
čaro, lebo nesú v sebe tajomstvo
Božej lásky a pokory.“
(páter Michal Zamkovský)*